

تأثیر نانو اکسید روی و تلقیح بذر تریتیکاله (*Triticale*) با باکتری‌های افزاینده رشد بر عملکرد دانه و برخی شاخص‌های فیزیولوژیک

رئوف سید شریفی* و حسین کمری

گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی

(تاریخ دریافت: ۹۲/۱۲/۱۷، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۳/۱۰/۷)

چکیده:

کاربرد باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد و محلول پاشی با نانواکسید روی روشی مناسب و ارزان برای افزایش عملکرد تریتیکاله است. در این راستا به منظور بررسی تأثیر نانو اکسید روی و تلقیح بذر با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد بر میزان مشارکت انتقال مجدد ماده خشک و ذخایر ساقه در عملکرد دانه، محتوای کلروفیل، هدایت روزنه‌ای و برخی شاخص‌های فیزیولوژیک تریتیکاله، آزمایشی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه محقق اردبیلی به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در سال ۱۳۹۲ اجرا گردید. فاکتورهای مورد بررسی شامل محلول پاشی با نانو اکسید روی در پنج سطح (عدم محلول پاشی به عنوان شاهد، ۰/۲۵، ۰/۵، ۰/۷۵ و ۱ گرم در لیتر) و چهار سطح تلقیح بذر شامل عدم تلقیح بذر با باکتری به عنوان شاهد، تلقیح بذر با ازتوباکتر کروکوکوم استرین ۵، آزوسپریلیوم لیپوفروم استرین OF و سودوموناس پوتیدا استرین ۹ بودند. بیش‌ترین مشارکت انتقال مجدد ماده خشک و ذخایر ساقه در عملکرد دانه در عدم تلقیح بذر با باکتری‌ها و عدم محلول پاشی نانو اکسید روی به دست آمد. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که بالاترین عملکرد و اجزای عملکرد، محتوای کلروفیل و هدایت روزنه‌ای، بیوماس کل و سرعت رشد محصول در تلقیح بذر با آزوسپریلیوم و ازتوباکتر × محلول پاشی یک گرم در لیتر نانو اکسید روی و کم‌ترین آن‌ها در حالت عدم تلقیح بذر با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد × عدم محلول پاشی با نانو اکسید روی به دست آمد. از این رو به منظور افزایش عملکرد دانه، محتوای کلروفیل، هدایت روزنه‌ای و برخی شاخص‌های فیزیولوژیک نظیر زیست توده کل و سرعت رشد محصول می‌توان پیشنهاد کرد که تلقیح بذر تریتیکاله با ازتوباکتر و آزوسپریلیوم × محلول پاشی یک گرم در لیتر نانو اکسید روی به کار برده شود.

واژه‌های کلیدی: انتقال ماده خشک، باکتری‌های محرک رشد، تریتیکاله، هدایت روزنه‌ای، روی

مقدمه:

می‌سازد. امروزه یکی از شیوه‌های بیولوژیکی برای افزایش کمی و کیفی عملکرد، استفاده بالقوه از میکروارگانیسم‌های مفید خاکزی همانند باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد است که می‌توانند به روش‌های مختلف موجب افزایش رشد و عملکرد گیاه شوند. این گروه از باکتری‌ها به طور طبیعی در خاک وجود دارند ولی تعداد و تراکم آن‌ها در خاک پایین است، بنابراین تلقیح بذر با این باکتری‌ها می‌تواند جمعیت آن‌ها را به حد مطلوب رسانده و منجر به بروز اثر مفید آن‌ها در خاک

تریتیکاله هیبریدی از گروه غلات دانه ریز مابین گندم و چاودار است. علوفه تولیدی این گیاه حداقل 20 درصد بیشتر از گندم و کیفیت علوفه بهتر از گندم و چاودار است (Koch and Paisley, 2004). این گیاه علاوه بر تولید علوفه، در تولید الکل و مصارف غذایی نیز کاربرد دارد (Briggs, 2001). این ویژگی ضرورت توجه به گسترش سطح زیر کشت و افزایش تولید در واحد سطح را در این گیاه بیش از پیش نمایان

*نویسنده مسؤل، نشانی پست الکترونیکی: raouf_ssharifi@yahoo.com

که با افزایش مصرف روی، عملکرد ماده خشک و غلظت روی در بذر افزایش یافت. Yilmaz و همکاران (۱۹۹۷) در گندم؛ Begum و همکاران (۲۰۰۳) در برنج اظهار داشتند که مصرف روی موجب افزایش معنی دار عملکرد و اجزای عملکرد دانه در این گیاهان شد. کاهش فعالیت آنزیم کربنیک آنهیدراز ناشی از کمبود روی می‌تواند به بسته شدن روزنه‌ها و کاهش میزان فتوسنتز خالص منجر شود (Welch, 1995). مقاومت روزنه‌ای در برابر عبور CO_2 یا به عبارتی همان کاهش هدایت روزنه‌ای ناشی از بسته شدن نسبی روزنه‌ها می‌باشد که در جهت جلوگیری از هدر رفت آب به وقوع می‌پیوندد (Sulinfan et al., 1994). روی نقش مهمی در تنظیم میزان باز بودن روزنه‌ها به دلیل نگهداری عنصر پتاسیم در سلول‌های محافظ روزنه دارد. این عنصر در بیوستنز کلروفیل مورد نیاز است (Salardini and Mojtahedi, 1978) و با تولید هورمون ایندول استیک اسید ضمن جلوگیری از تخریب کلروفیل منجر به افزایش کلروفیل‌های a و b شده و از این طریق به افزایش فتوسنتز و عملکرد دانه منجر می‌شود (Hemantaranjan and Grag, 1988). بررسی‌های Vankhadeh (۲۰۰۲) نشان داد که محتوای کلروفیل برگ و وزن خشک گیاه در تیمارهای حاوی روی افزایش یافت. Lucy و همکاران (۲۰۰۴) افزایش محتوی کلروفیل برگ را از مزایای تلقیح گیاه با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد بیان نمودند. براساس بررسی‌های Amer و همکاران (۲۰۰۲) باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد هم به تنهایی و هم در تلفیق با کودهای شیمیایی می‌تواند موجب افزایش قرائت کلروفیل متر یا اسپد (SPAD) گردد.

در مرحله خوشه‌دهی و گرده افشانی، مواد فتوسنتزی تولیدی گیاه بیش‌تر از نیاز گیاه بوده و این مواد مازاد به ساقه منتقل شده و به صورت انواع کربوهیدرات ذخیره می‌شود (Chaturvedi and Ram, 1996)، زمانی که گیاه وارد مرحله پرشدن دانه می‌شود، کربوهیدرات‌های ذخیره‌ای به دانه‌های در حال پر شدن منتقل شده و این مواد فتوسنتزی ذخیره شده نقش مهمی را در پر کردن دانه‌ها ایفا می‌کنند (Aruna Geetha and Thiyarajan, 2003). سید شریفی و نظری (۱۳۹۲) گزارش کردند تلقیح با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد، میزان انتقال

شود (Cakmakci et al., 2007). از میان این باکتری‌ها آزوسپریلیوم (*Azospirillum*)، ازتوباکتر (*Azotobacter*) و سودوموناس (*Pseudomonas*) به دلیل توانایی در برقراری ارتباط با گیاهان مهم زراعی توجه بیش‌تری را به خود جلب کرده‌اند (Mishra et al., 1998). تأثیر مثبت تلقیح بذر با آزوسپریلیوم و ازتوباکتر بر ارتفاع بوته، تجمع ماده خشک و عملکرد دانه در انواع مختلفی از غلات ثابت شده است (Bashan et al., 2004; Yasari and Patwardhan, 2007; Yadav et al., 2000; Zemrany et al., 2006; Wu و همکاران (۲۰۰۵) افزایش سرعت رشد محصول را به واسطه تلقیح بذر ذرت با باکتری‌های محرک رشد به توانایی باکتری‌ها در افزایش دسترسی به عناصر غذایی توسط گیاه نسبت دادند. ریز مغذی روی نیز یکی دیگر از عناصر تغذیه‌ای در بهبود عملکرد تریتیکاله است که در مقادیر بسیار کم برای انجام فعالیت‌های فیزیولوژیک مثل فتوسنتز و سنتز پروتئین نیاز است (Marschner, 1995). کمبود آن در مناطق خشک و نیمه خشک، خاک‌های شنی و فرسایش یافته و به خصوص در خاک‌های آهکی (Welch et al., 1991)، خاک‌های سدیمی و غرقابی (Takker and Walker 1993) شیوع بیش‌تری دارد. کشت مداوم، مصرف همه ساله و بیش از نیاز کودهای فسفره، آبشویی، pH قلیایی و عدم مصرف عناصر ریز مغذی و کودهای آلی موجب کاهش ذخیره این عنصر در خاک و در نتیجه کاهش عملکرد شده است. یکی از راه‌های تأمین روی مورد نیاز گیاهان محلول پاشی است. از ویژگی‌های این روش می‌توان به بر طرف کردن سریع کمبود، جلوگیری از تثبیت عنصر در خاک، آسان‌تر بودن اجرای آن، کاهش سمیت ناشی از تجمع این عناصر در خاک، کمی مصرف کودهای شیمیایی و خطرات زیست محیطی ناشی از آنها اشاره کرد (خوش گفتار منش، ۱۳۸۶). بررسی‌های Mohamad و همکاران (۱۹۹۰) نشان داد کاربرد روی به روش‌های مختلف به خصوص روش محلول پاشی، عملکرد را نسبت به شاهد افزایش داد. ضیائیان و ملکوتی (۱۳۷۸) در بررسی تأثیر مقادیر مختلف روی بر تجمع ماده خشک و غلظت این عنصر در بذر، گزارش کردند

و پنج سطح نانو اکسید روی (صفر، ۰/۲۵، ۰/۵، ۰/۷۵ و ۱ گرم در لیتر) بود. نانو اکسید روی تولید کشور چین بود که از شرکت نوترینو تهیه شد و مشخصات آن در جدول ۱ درج شده است.

باکتری‌های فوق از موسسه تحقیقات آب و خاک تهیه شدند و رقم مورد استفاده "جوانیلو" بود که از موسسه نهال و بذر کرج تهیه شد. پس از تهیه خاک، ۱۵ کیلوگرم خاک به هر گلدان اضافه شده و تمامی گلدان‌ها تا ارتفاع ۴۰ سانتی متری از خاک پر شدند و به این ترتیب حجم یکسانی از خاک درون گلدان‌ها اضافه شد. سپس ۵۰ عدد بذر در هر گلدان برای اعمال تراکم ۴۰۰ بذر در متر مربع که تراکم مطلوب و توصیه شده برای رقم جوانیلو است، به صورت ردیفی کشت شد (شکل ۱). برای تلقیح بذر با باکتری‌های مورد نظر، میزان هفت گرم مایه تلقیح که هر گرم آن حاوی 10^7 عدد باکتری زنده و فعال بود استفاده شد. از محلول صمغ عربی به نسبت ۱۰ درصد وزنی - حجمی برای چسبندگی بهتر مایه تلقیح به بذرها استفاده شد. این محلول به مدت چهار ساعت در تاریکی و دور از نور مستقیم قرار گرفت. محلول‌پاشی در دو مرحله از دوره رشد رویشی (مرحله سه تا چهار برگی و مرحله قبل از ظهور سنبله) انجام شد. گلدان‌ها در گلخانه در دمای ۲۰ تا ۳۰ درجه سانتی گراد با طول دوره روشنایی ۱۵-۱۶ ساعت (با استفاده از ترکیبی از لامپ‌های معمولی و مهتابی) و رطوبت نسبی 65 ± 5 درصد نگهداری شدند. مشخصات فیزیکیوشیمیایی خاک مورد استفاده در جدول ۲ آورده شده است.

میزان کلروفیل و هدایت روزنه‌ای برگ پرچم در تیمارهای مختلف از ۵۰ روز بعد کاشت هر چهار روز یک بار توسط دستگاه کلروفیل متر (SPAD-502 مینولای ژاپن) و پرومتر (PROMETR) اندازه‌گیری شد. به منظور بررسی میزان انتقال مجدد مواد از اندام‌های رویشی به دانه، در هر گلدان ۱۵ بوته مشابه و یکنواخت از یک هفته قبل از پر شدن دانه تا رسیدگی فیزیولوژیک علامت گذاری شد، و هر چهار روز یک بار برداشت نمونه انجام گرفت. بوته‌های برداشت شده به ساقه، برگ، سنبله و دانه تفکیک شده و پس از خشک کردن (قرار

ماده خشک از کل بوته و میزان مشارکت ذخایر ساقه در پر شدن دانه را کاهش داد. آنان علت را به ایجاد شرایط بهینه ایجاد شده توسط باکتری‌ها و افزایش سهم فتوسنتز جاری به واسطه شاخص سطح برگ بالاتر نسبت دادند که موجب می‌شود بخش عمده‌ای از عملکرد دانه توسط فتوسنتز جاری تامین شده و بخش کم‌تری به انتقال ماده‌ی خشک تخصیص یابد در حالی که در حالت عدم تلقیح به دلیل کاهش سهم فتوسنتز جاری در عملکرد موجب می‌شود یک حالت عدم توازن بین منبع و مخزن برقرار گردد و به دلیل افزایش فعالیت مخازن، منبع قادر به تامین نیاز مخازن نبوده و در چنین شرایطی سهم انتقال ماده خشک از بخش‌های مختلف به خصوص ساقه افزایش می‌یابد تا بخشی از نیاز مخازن را تامین نماید.

اهمیت تریکاله در استفاده دو منظوره از آن، نقش ریز مغذی روی و باکتری‌های افزاینده رشد در بهبود عملکرد، کاهش روز افزون مقادیر ریز مغذی روی در خاک به دلیل استفاده از ارقام اصلاح شده و کودهای شیمیایی، کمی بررسی - های انجام شده در خصوص تاثیر نانو اکسید روی به جای فرم معمول و متداول آن، از جمله عواملی بودند که موجب شد تا کاربرد توأم نانو اکسید روی و تلقیح بذر با باکتری‌های افزاینده رشد بر سهم فرایند انتقال مجدد در عملکرد دانه، میزان کلروفیل، هدایت روزنه‌ای و برخی شاخص‌های فیزیولوژیک تریکاله مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها:

آزمایش در گلخانه دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در سال ۱۳۹۲ اجرا شد. فاکتورهای مورد بررسی شامل چهار سطح تلقیح (عدم تلقیح بذر با باکتری به عنوان شاهد، تلقیح بذر با ازتوباکتر کروکوکوم استرین ۵ (*Azotobacter chroococum* strain 5)، آزوسپرلیوم لیپوفریم استرین OF (*Azospirillum lipoferum* strain OF) و سودوموناس پوتیدا استرین ۹ (*Pseudomonas putida* strain 9)

جدول ۱- مشخصات نانو اکسید روی مورد استفاده

وزن	خلوص	میانگین اندازه ذرات	سطح ویژه ذرات	رنگ
۱۰۰ g	۹۹ %	< ۳۰ nm	> ۳۰ m ² /g	پودری سفید

جدول ۲- مشخصات فیزیکوشیمیایی خاک مورد استفاده

مشخصه	pH	درصد اشباع	آهک (درصد)	رس (درصد)	سیلت (درصد)	شن (درصد)	بافت	کربن آلی (درصد)	نیتروژن (درصد)	فسفر (PPM)	پتاسیم (PPM)	روی (PPM)
مقدار	۷/۸	۴۷	۱۵	۲۳	۴۲	۳۵	سیلتی لومی	۰/۶۲	۰/۰۶۲	۲۹۰/۸۲	۲۱۲	۰/۲۸

زمانی هر ۱۰ روز یک بار نمونه برداری به روش تخریبی صورت گرفت. در هر مرحله دو بوته برداشت و پس از قرار دادن در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت و یا بیش‌تر (تا زمان تثبیت وزن خشک نهایی) با ترازوی دیجیتالی با دقت یک هزارم گرم توزین شدند. سپس وزن خشک کل، سرعت رشد محصول و سرعت رشد نسبی با استفاده از روابط ۵ تا ۷ و به شرح زیر برآورد شدند.

$$\text{TDM} = e^{(a + bt + ct^2 + dt^3)} \quad \text{رابطه ۵}$$

$$\text{CGR} = (b + 2ct + 3dt^2) e^{(a + bt + ct^2 + dt^3)} \quad \text{رابطه ۶}$$

$$\text{RGR} = b + 2ct + 3dt^2 \quad \text{رابطه ۷}$$

در این روابط t_1 و t_2 به ترتیب زمان نمونه برداری اولیه و ثانویه و a ، b ، c و d ضرایب معادله است. برای تعیین عملکرد و اجزای عملکرد ۱۰ بوته از هر گلدان از سطح خاک کف بر شد و سپس ارتفاع بوته، طول سنبله، تعداد دانه در سنبله، طول پدانکل، وزن صد دانه و عملکرد تک بوته در بوته‌های انتخابی اندازه‌گیری و میانگین آن‌ها به عنوان ارزش آن صفت در جدول تجزیه واریانس منظور گردید. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و رسم نمودارها از نرم افزارهای SAS و Excel استفاده شد.

نتایج و بحث:

بررسی روند تغییرات محتوای نسبی کلروفیل و هدایت روزنه-ای در بین تیمارهای آزمایش نشان داد که محتوای نسبی کلروفیل و هدایت روزنه‌ای برگ پرچم در طول دوره رشد گیاه با گذشت زمان از روند کاهشی برخوردار بودند (شکل ۲

دادن در آون با دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت یا بیش‌تر تا زمان تثبیت وزن خشک نهایی)، میزان انتقال ماده خشک، سهم فرایند انتقال مجدد و میزان مشارکت ذخایر ساقه در عملکرد دانه از طریق روابط ۱ تا ۴ برآورد گردید (Barnett and Pearce, 1983). در این روابط کاهش ناشی از تنفس در نظر گرفته نشده است و فرض شده است که تنفس برای شرایط محیطی مورد استفاده در این بررسی یکسان است (Ehdaie and Wanies, 1996).

$$\text{DMR} = \text{DMA} - \text{DMM} \quad \text{رابطه ۱}$$

که در آن DMR: انتقال مجدد ماده خشک (گرم در بوته)، DMA: حداکثر ماده خشک اندام هوایی، DMM: ماده خشک اندام هوایی (به جز دانه) در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک.

$$\text{CDMAG} = \text{DMT} / \text{GY} * 100 \quad \text{رابطه ۲}$$

در این رابطه CDMAG: مشارکت انتقال مجدد ماده خشک در دانه (درصد)، DMR: میزان انتقال ماده خشک (گرم در بوته) عملکرد دانه (بر حسب گرم در بوته)

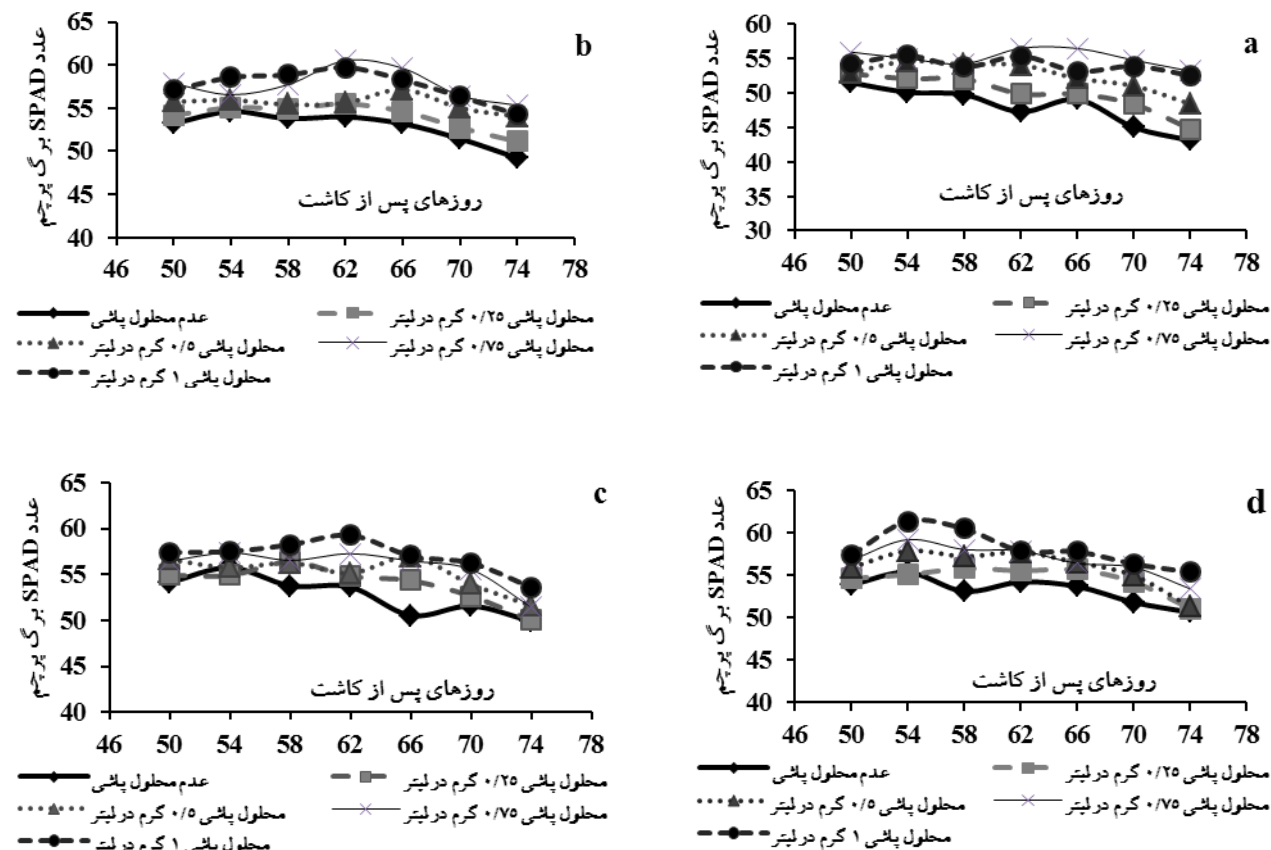
$$\text{DMRS} = \text{SDMA} - \text{SDMM} \quad \text{رابطه ۳}$$

در این رابطه SDMT: میزان انتقال ماده خشک از ساقه (گرم در بوته)، MSDM: حداکثر وزن خشک ساقه و SDMM: ماده خشک ساقه در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک

$$\text{CSAG} = \text{SDMT} / \text{GY} * 100 \quad \text{رابطه ۴}$$

در این رابطه CSAG: مشارکت ذخایر ساقه در عملکرد دانه (درصد)، DMRS: انتقال ماده خشک از ساقه (گرم در بوته) و GY: عملکرد دانه (گرم در بوته)

جهت بررسی روند رشد از ۲۵ روز بعد از کاشت و در فواصل

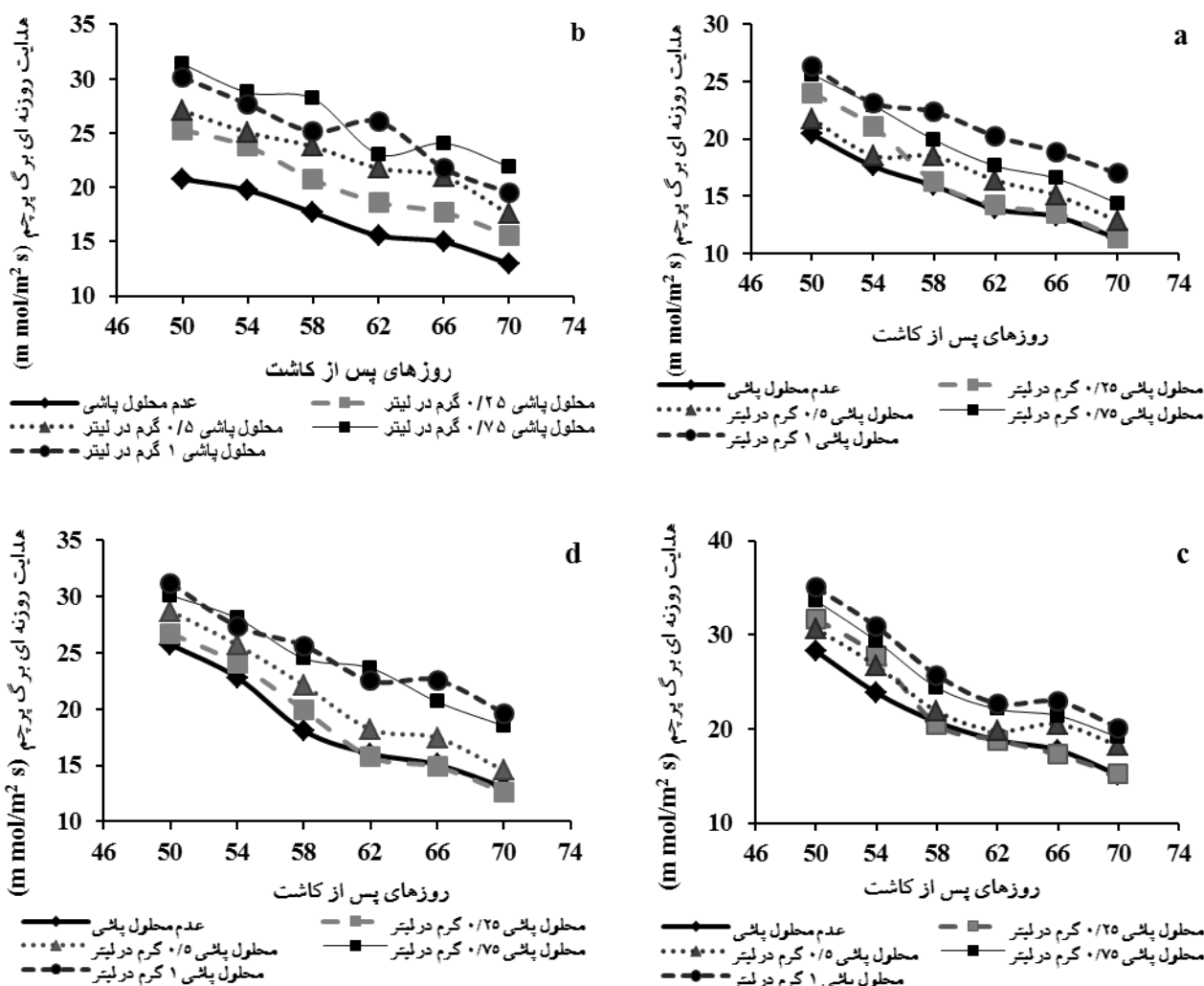

شکل ۲- روند تغییرات محتوای نسبی کلروفیل برگ پرچم تریتیکاله در حالت عدم تلقیح بذر با باکتری‌های محرک رشد (a)، تلقیح با ازتوباکتر (b)، آزوسپریلیوم (c) و سودوموناس (d) در سطوح مختلف محلول پاشی با نانو اکسید روی

باکتری‌های افزایشنده رشد بالاترین اعداد کلروفیل متر (محتوای نسبی کلروفیل) و پرومتر را نشان داد و کم‌ترین آن‌ها در گیاهان شاهد مشاهده شد (شکل ۲ و ۳).

Lucy و همکاران (۲۰۰۴) افزایش محتوای نسبی کلروفیل برگ را از مزایای تلقیح گیاه با باکتری‌های افزایشنده رشد گزارش کردند. بررسی‌های Sawicka و Swędrzynska (۲۰۰۰) نشان داد که اثر تلقیح ذرت با باکتری *A. brasilense* موجب افزایش معنی دار در غلظت کلروفیل برگ شد، به طوری که مقدار آن ۲۵ درصد از تیمار عدم تلقیح بیش‌تر بود. Allen و همکاران (۱۹۸۰) نشان دادند که در حضور باکتری‌های افزایشنده رشد، محتوای نسبی کلروفیل در گیاه افزایش می‌یابد. در این بررسی به نظر می‌رسد که محلول پاشی با نانو اکسید روی ضمن کمک به سنتز کلروفیل موجب افزایش عدد SPAD و با نگهداری پتاسیم در سلول‌های محافظ روزنه، موجب افزایش هدایت روزنه ای گردید. عابدی بابا عربی و

و (۳). به عقیده ویسانی و همکاران (۲۰۱۱) عنصر روی به دلیل نگهداری پتاسیم در سلول‌های محافظ روزنه، نقش مهمی در تنظیم میزان باز بودن روزنه‌ها دارد، در این راستا Adiloglu and Adiloglu (۲۰۰۶) گزارش کردند که کاربرد عنصر روی به واسطه فعال سازی پمپ جذب کننده پتاسیم ATPase در ریشه، موجب افزایش معنی دار غلظت پتاسیم در اندام‌های هوایی گردید. در این بررسی به نظر می‌رسد نانو اکسید روی با فعال سازی پمپ پتاسیمی و کمک به افزایش فشار تورمی منجر به بهبود هدایت روزنه ای شده است ضمن آنکه عنصر روی در راه اندازی برخی از انزیم‌های مسیر بیوسنتز کلروفیل و نیز برخی از انزیم‌های انتی اکسیدان مانند اسکوربات پراکسیداز و گلوکاتایون ردوکتاز در مسیر حفاظت از تخریب کلروفیل توسط رادیکال‌های فعال اکسیژن نقش اساسی دارد (ملکوتی ۱۳۷۹). به طوری که مقایسه میانگین‌ها نشان داد بالاترین سطوح نانو اکسید روی در تلقیح بذر با

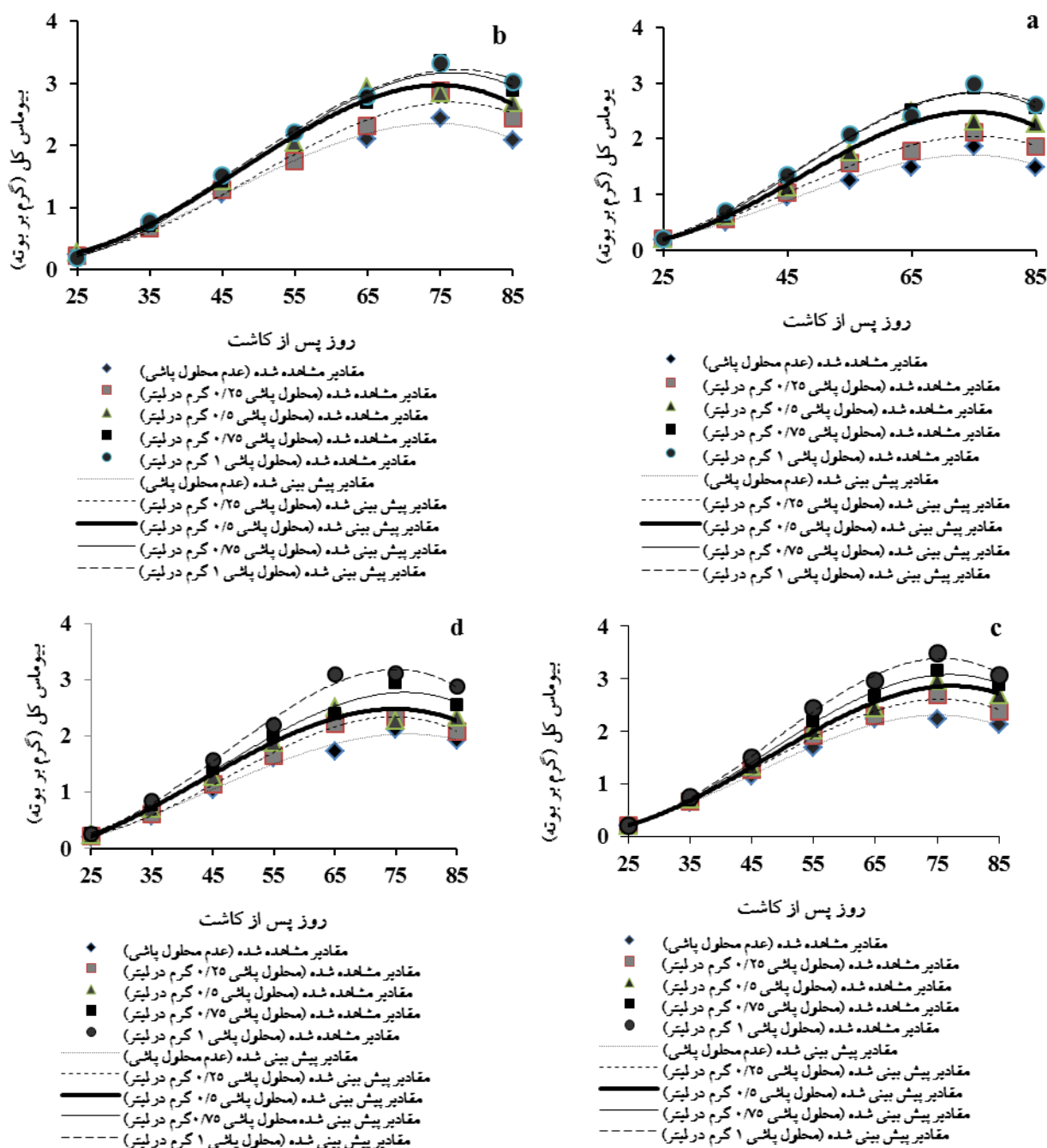

شکل ۳- روند تغییرات هدایت روزنه‌ای برگ پرچم تریبتیکاله در حالت عدم تلقیح بذر با باکتری‌های افزایشنده رشد (a)، تلقیح با ازتوباکتر (b)، آزوسپریلیوم (c) و سودوموناس (d) در سطوح مختلف محلول پاشی با نانو اکسید روی

معنی‌داری پیدا کرد.

روند تغییرات ماده خشک در ابتدای فصل رشد در تمامی تیمارهای مورد بررسی از الگوی نسبتاً یکسانی پیروی کرد. به طوری که در کلیه ترکیبات تیماری، روند تغییرات ماده خشک کل در ابتدا کند و در ادامه فصل رشد با افزایش سطح برگ و فتوسنتز گیاه، تغییرات ماده خشک از الگوی یکسانی پیروی نکرد و شیب منحنی تجمع ماده خشک شدت بیشتری به خود گرفت و در ۶۵ تا ۷۵ روز بعد از کاشت به حداکثر خود رسید. سپس در انتهای دوره رشد از روند کاهشی برخوردار گردید. به نظر می‌رسد این کاهش در نتیجه افزایش سن گیاه، پیری برگ‌ها، کاهش محتوای نسبی کلروفیل و هدایت روزنه‌ای

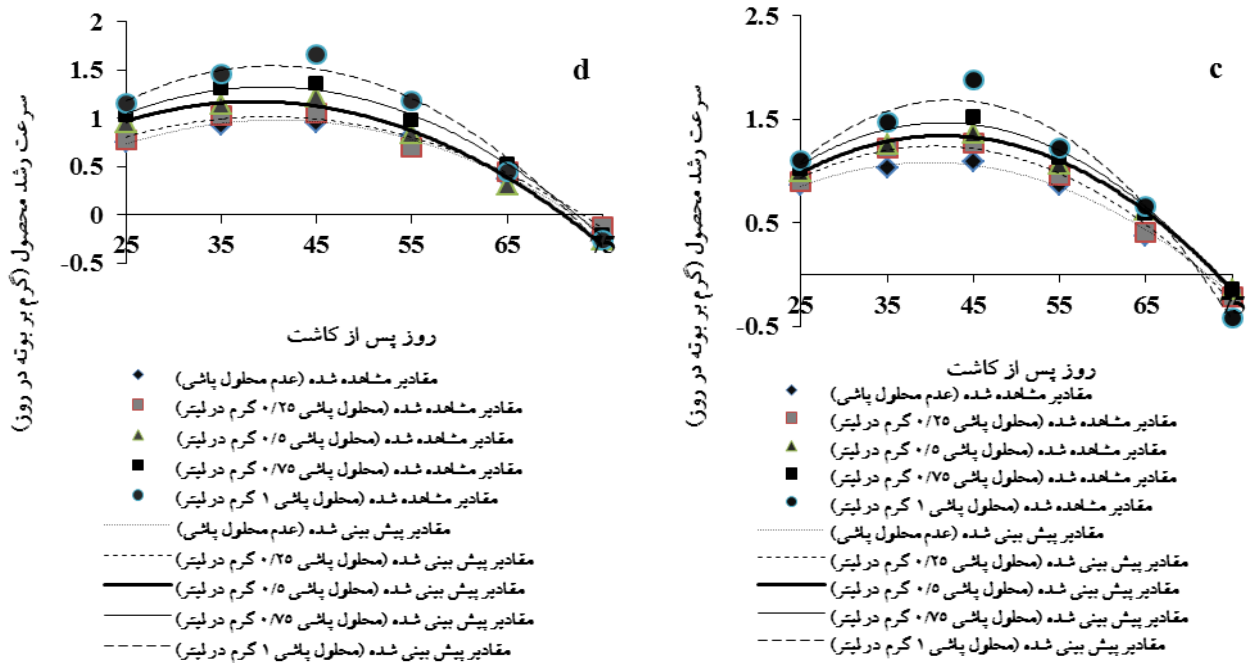
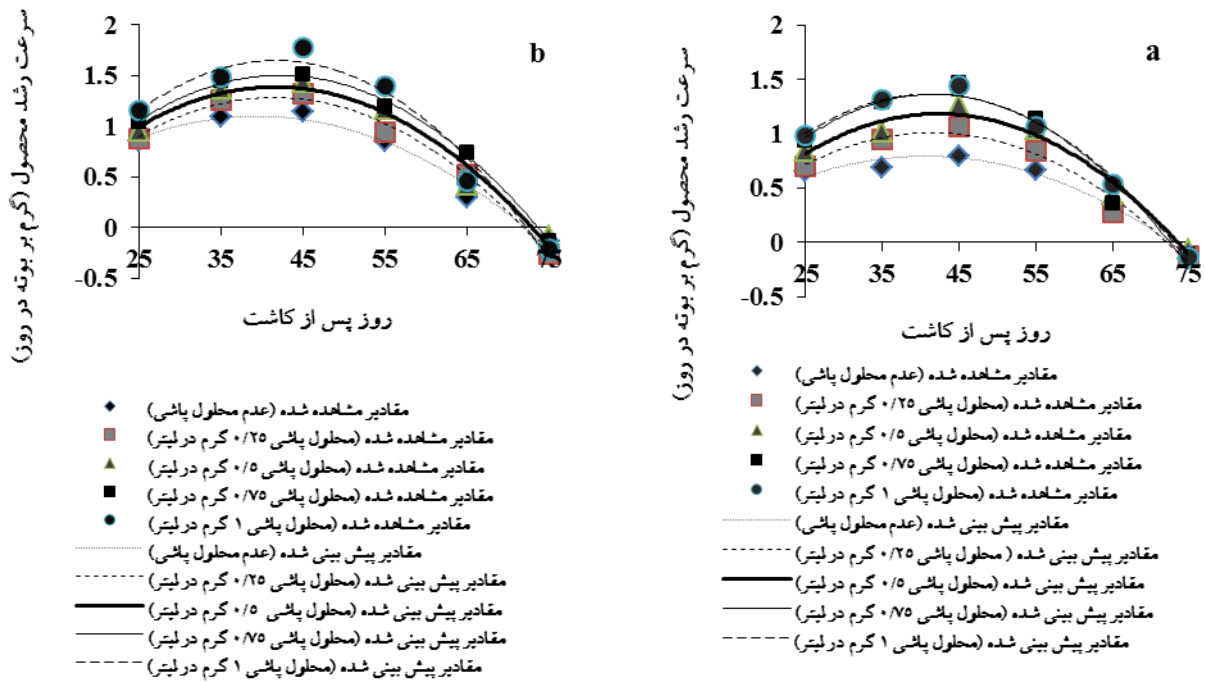
همکاران (۱۳۹۰) گزارش کردند که محلول پاشی با روی محتوای کلروفیل a در برگ گلرنگ را افزایش داد. روی نقش مهمی در تنظیم میزان باز بودن روزنه‌ها به دلیل نگهداری عنصر پتاسیم در سلول‌های محافظ روزنه دارد، و کاهش فعالیت آنزیم کربنیک آنهیدراز ناشی از کمبود روی نیز می‌تواند به بسته شدن روزنه‌ها و کاهش میزان فتوسنتز خالص منجر شود (Welch, 1995). مشاهدات ملکوتی و تهرانی (۲۰۰۰) نشان داد که در شرایط کمبود روی به دلیل کاهش تعداد رنگدانه‌های فتوسنتزی و مقدار کلروفیل برگ‌ها، عملکرد دانه کاهش می‌یابد. بررسی Vankhadeh (۲۰۰۲) نشان داد که میزان کلروفیل برگ و وزن خشک گیاه در تیمارهای حاوی روی افزایش

شکل ۴- روند تغییرات زیست توده کل تریتیکاله در حالت عدم تلقیح بذر با باکتری (a)، تلقیح با ازتوباکتر (b)، آزوسپریلیوم (c) و سودوموناس (d) در سطوح مختلف محلول پاشی با نانو اکسید روی

گندم با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد موجب افزایش معنی دار زیست توده اندام هوایی نسبت به شاهد شد. بررسی‌های Hernandez و همکاران (۱۹۹۵) نیز افزایش وزن خشک بوته در تلقیح بذر با باکتری آزوسپریلیوم را نشان داد. Zaid و همکاران (۲۰۰۳) افزایش وزن کل گیاه به وسیله باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد را به افزایش توانایی گیاه در

(شکل‌های ۲ و ۳) و عدم توانایی آن‌ها در ساخت مواد فتوسنتزی و در نهایت با ریزش آن‌ها همراه باشد. در کل در حالت تلقیح بذر با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد و محلول پاشی با نانو اکسید روی، میزان تجمع ماده خشک نسبت به حالت عدم تلقیح و عدم محلول پاشی روند افزایشی نشان داد (شکل ۴). Ravikumar و همکاران (۲۰۰۴) اظهار داشتند که تلقیح بذر

شکل ۵- روند تغییرات سرعت رشد محصول تریبتیکاله در حالت عدم تلقیح بذر با باکتری (a)، تلقیح با ازتوباکتر (b)، آزوسپریلیوم (c) و سودوموناس (d) در سطوح مختلف محلول پاشی با نانو اکسید روی

جذب عناصر غذایی و در نتیجه رشد بهتر گیاه نسبت دادند. بررسی روند تغییرات سرعت رشد محصول نشان داد که در تمام ترکیبات تیماری سرعت رشد گیاه در مراحل اولیه رشد آهسته بود، از ۳۵ تا ۴۵ روز پس از کاشت افزایش قابل

توجهی یافته و پس از آن روند نزولی داشت. با توجه به نمودارهای CGR (شکل ۵) معلوم می‌شود که سرعت رشد محصول در تلقیح با باکتری‌های افزایشنده رشد از مقادیر بالاتری برخوردار بود که به نظر می‌رسد این افزایش می‌تواند ناشی از

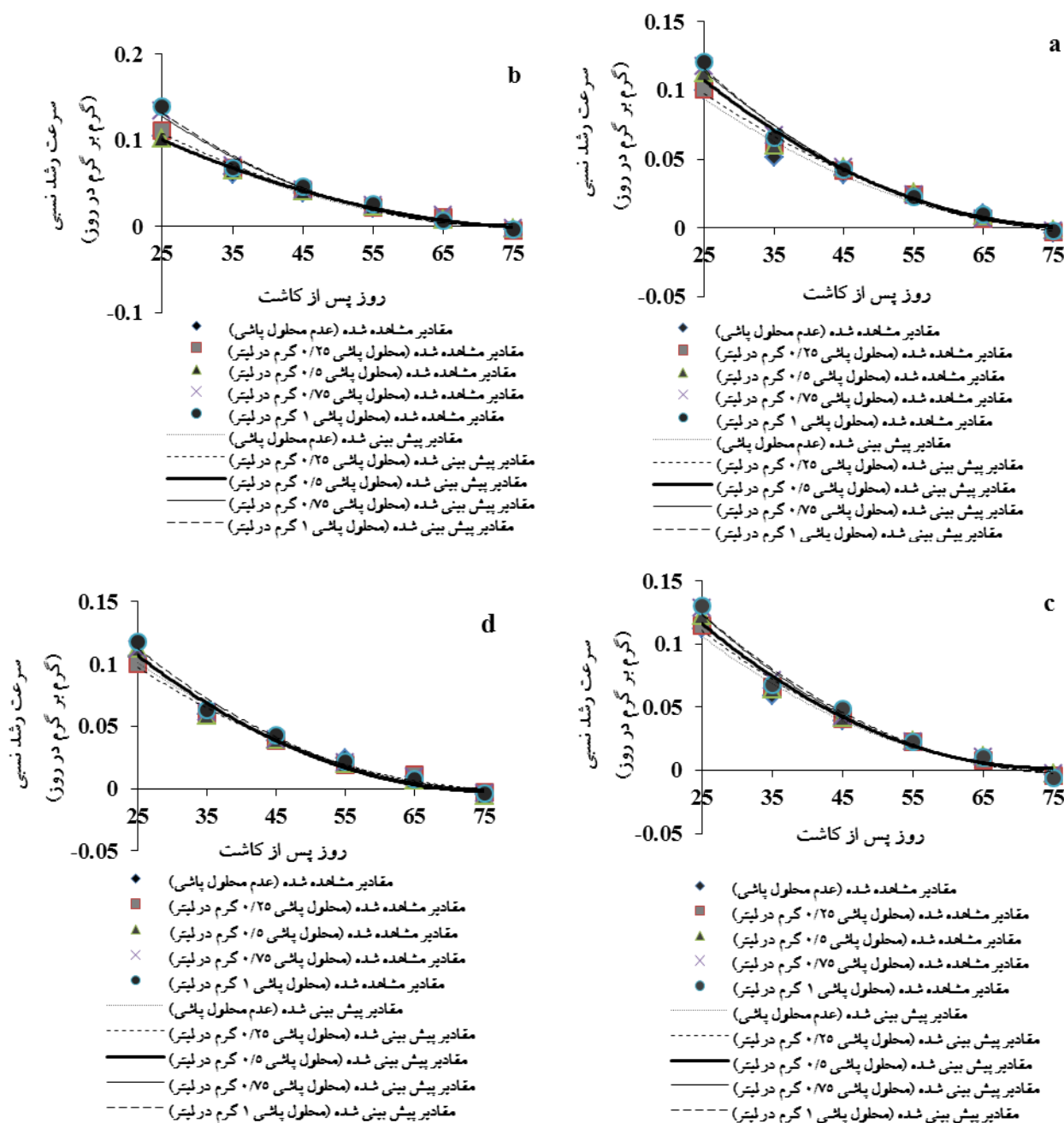
طول سنبله، تعداد دانه در سنبله، طول پدانکل، وزن صد دانه و عملکرد تک بوته معنی‌دار گردید (جدول ۳).

نتایج حاصل از جدول تجزیه واریانس نشان داد که تأثیر نانو اکسید روی، باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد و اثر ترکیب تیماری این دو عامل بر سهم فرایند انتقال مجدد و میزان مشارکت ذخایر ساقه در عملکرد دانه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۳). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که با افزایش روی، انتقال مجدد از کل اندام هوایی و از ساقه به دانه کاهش یافت. طوری که کم‌ترین مقادیر آن‌ها به محلول پاشی یک گرم در لیتر نانو اکسید روی و بیش‌ترین آن‌ها به عدم محلول پاشی نانو اکسید روی تعلق داشت، روند مشابهی نیز در تلقیح بذر با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد نسبت به حالت عدم تلقیح مشاهده گردید (جدول ۴). همچنین کم‌ترین درصد سهم فرایند انتقال مجدد و مشارکت ذخایر ساقه در عملکرد دانه در ترکیب تیماری یک گرم در لیتر نانو اکسید روی × تلقیح بذر با ازتوباکتر و بیش‌ترین آن به ترکیب تیماری عدم محلول پاشی × عدم تلقیح با باکتری بدست آمد (جدول ۵). بدیهی است که میزان انتقال ماده خشک و سهم این فرایند در عملکرد دانه، بیش‌تر تحت تأثیر روابط منبع و مخزن و شرایط محیطی قرار می‌گیرد (سید شریفی و نظری، ۱۳۹۲). به نظر می‌رسد در شرایط مطلوب و دسترسی مناسب به روی، به دلایل مختلفی نظیر نگهداری پتاسیم در سلول‌های محافظ روزنه (ویسانی و همکاران، ۲۰۱۱)، افزایش معنی‌دار غلظت پتاسیم در اندام‌های هوایی به واسطه فعال‌سازی پمپ جذب‌کننده پتاسیم ATPase در ریشه (Adiloglu, 2006 and Adiloglu) و کمک به راه‌اندازی برخی از آنزیم‌های مسیر بیوسنتز کلروفیل (ملکوتی، ۱۳۷۹)، چون فتوسنتز جاری به دلیل افزایش محتوای کلروفیل (شکل ۲) و هدایت روزنه‌ای (شکل ۳) به مدت زمان طولانی-تری تداوم می‌یابد در نتیجه تعادل منبع و مخزن تا حدود زیادی حفظ شده و مواد تولیدی منبع می‌تواند در مخزن مورد استفاده قرار گیرد. در این راستا Banniabbas و همکاران (۲۰۱۲) اظهار داشتند که به دلیل نقش اساسی عنصر روی در ساختمان فسفو اینول پیروات کربوکسیلاز و اهمیتی که این

تسریع فعالیت فتوسنتزی و پاسخ مثبت سرعت رشد محصول به باکتری‌ها باشد. کاهش سرعت رشد محصول تا مرحله برداشت نیز می‌تواند با کاهش فعالیت فتوسنتزی، کاهش کلروفیل و هدایت روزنه‌ای و ریزش برگ‌ها مرتبط باشد. بررسی Brown و همکاران (۱۹۹۳) نشان داد که مصرف روی در گندم سرعت رشد گیاه را تسریع نموده و موجب زودرسی می‌گردد. سلیمانی و همکاران (۱۳۹۰) نشان دادند که محلول پاشی روی در ذرت موجب افزایش کلیه شاخص‌های رشدی در طول دوره رشد این گیاه شد. Bashan و همکاران (۲۰۰۴)؛ Cakmake و همکاران (۲۰۰۶) نشان دادند که تلقیح بذر با آزوسپریلیوم می‌تواند موجب بهبود سرعت رشد محصول در غلات شود. مشاهدات Wu و همکاران (۲۰۰۵) افزایش سرعت رشد محصول بواسطه تلقیح بذرهای ذرت با کودهای بیولوژیک را به بهبود جذب عناصر غذایی توسط گیاه نسبت دادند.

بررسی روند تغییر سرعت رشد نسبی در سطوح مختلف محلول پاشی و تلقیح با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد نشان داد که RGR با افزایش سن گیاه به طور مداوم کاهش یافته و در انتهای فصل به کم‌ترین میزان خود می‌رسد. به نظر می‌رسد با گذشت زمان کاهش RGR به دلیل افزوده شدن بافت‌های ساختاری گیاه باشد که جزو بافت‌های فعال متابولیکی نمی‌باشند و چنین بافت‌هایی سهمی در میزان رشد ندارند. با کاربرد باکتری و محلول پاشی با نانو اکسید روی مقدار RGR در طی فصل رشد از مقدار بالاتری برخوردار بود (شکل ۶) که با یافته‌های عباس‌پور (۱۳۹۱) منطبق بود. ناظری و همکاران (۱۳۹۱) بیش‌ترین سرعت رشد نسبی لوبیا را در استفاده از کودهای زیستی گزارش کردند. خندان بجندی و همکاران (۱۳۸۹) نیز نشان دادند که در اثر تلقیح بذر نخود با باکتری ریزوبیوم سرعت رشد نسبی در مقایسه با عدم تلقیح بیش‌تر بود.

براساس نتایج جدول تجزیه واریانس، تأثیر نانو اکسید روی، باکتری‌های محرک رشد و اثر ترکیب تیماری این دو عامل بر انتقال ماده خشک از اندام هوایی و ساقه به دانه، ارتفاع بوته،

شکل ۶- روند تغییرات سرعت رشد نسبی تربیتکاله در حالت عدم تلقیح بذر با باکتری (a)، تلقیح با ازتوباکتر (b)، آزوسپریلیوم (c) و سودوموناس (d) در سطوح مختلف محلول پاشی با نانو اکسید روی

نگیرد ممکن است گیاه به نوعی در شرایط تنش قرار گیرد و تعادل منبع و مخزن به هم خورد در چنین شرایطی قدرت مخزن بیش تر از منبع بوده و به دلیل روابط فیزیولوژیکی موجود بین منبع و مخزن (ظرفیت بالای مخزن موجب فعالیت بیش تر منبع می شود)، منبع میزان انتقال ماده ی خشک را افزایش می دهد تا شاید بتواند بخشی از نیاز شدید مخازن

عنصر در سنتز مستقیم مواد رشدی مانند اکسین دارد، موجب می شود که در حضور عنصر روی، توان فتوسنتزی و در نتیجه میزان کربوهیدرات های گیاه افزایش یافته و در نتیجه مواد خشک بیشتری تولید و در دانه به عنوان مخزن ذخیره نمایند. ولی زمانی که دسترسی به منابع غذایی (مانند روی) کاهش می یابد و یا تلقیح بذر با باکتری های افزایش دنده رشد صورت

جدول ۳- تجزیه واریانس میانگین مربعات تأثیر نانو اکسید روی و باکتری‌های افزایشنده رشد بر عملکرد و سهم فرایند انتقال مجدد در عملکرد دانه تریتیکاله

منابع تغییر										میانگین مربعات									
درجه آزادی	انتقال مجدد از کل اندام هوایی	درصد عملکرد دانه	میزان انتقال مجدد از ساقه در عملکرد دانه	درصد مشارکت ذخایر ساقه در عملکرد دانه	ارتفاع بوته سنبله	طول دانه در سنبله	تعداد دانه در سنبله	طول پدانکل	وزن صد دانه	عملکرد تک بوته									
تکرار	۰/۰۰۳۳ ^{ns}	۵۳/۷۲ ^{ns}	۰/۰۰۰۹ ^{ns}	۱۰/۷۸ ^{ns}	۳/۵۲۸ ^{ns}	۰/۰۶۶۳ ^{ns}	۴/۲۷۶ ^{ns}	۴۷/۶۳ ^{**}	۰/۲۲ ^{ns}	۰/۰۵۰۵ [*]									
باکتری	۰/۰۸۲۳ ^{**}	۱۱۱۸ ^{**}	۰/۰۴۴۵ ^{**}	۵۷۲/۲۱ ^{**}	۱۷۱/۶۳ ^{**}	۱/۶۳۹ ^{**}	۳۰۹/۲۱ ^{**}	۱۴/۸۲۶ [*]	۰/۴۶۸ ^{**}	۰/۸۶۵ ^{**}									
روی	۰/۱۶۴۸ ^{**}	۱۳۲۳/۹۶ ^{**}	۰/۰۸۳۶ ^{**}	۶۸۰/۳۴ ^{**}	۲۹۰/۸۶ ^{**}	۳/۶۱ ^{**}	۳۸۶/۰۲ ^{**}	۳۷/۷۳۹ ^{**}	۰/۶۹۳ ^{**}	۱/۱۴۶ ^{**}									
روی*باکتری	۰/۰۰۲۳ ^{ns}	۱۱۳/۶۲ ^{**}	۰/۰۰۱۷ ^{ns}	۷۴/۶۳ ^{**}	۲۷/۴۳ ^{**}	۰/۲۲۶ ^{**}	۲۲/۳۷۶ ^{**}	۵/۶۷۴ ^{ns}	۰/۰۱۷۱ ^{ns}	۰/۰۷۷۱ ^{**}									
خطا	۰/۰۰۶۷	۳۵/۰۳	۰/۰۰۲۸	۸/۶۲	۱/۱۵۴	۰/۰۷۷۹	۲/۷۱۱	۴/۷۱۳	۰/۱۲۴	۰/۰۱۲۳									
ضریب تغییرات	۲۳/۶۰	۲۸/۸۸	۲۲/۱۹	۲۰/۵۹	۱/۴۷۱	۲/۶۶۸	۳/۷۴۷	۷/۰۳۷	۸/۱۳	۵/۷۷۵									

ns, * و ** به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد

جدول ۴- مقایسه میانگین اثر اصلی باکتری‌های افزایشنده رشد و مقادیر روی بر عملکرد و انتقال مجدد ماده خشک تریتیکاله

میزان انتقال مجدد		میزان انتقال مجدد		میزان انتقال مجدد	
از کل اندام هوایی	از ساقه (گرم از بوته)	از کل اندام هوایی	از ساقه (گرم از بوته)	طول پدانکل	وزن صد دانه
(گرم از بوته)	(گرم از بوته)	(گرم از بوته)	(گرم از بوته)	(سانتی متر)	(گرم)
عدم تلقیح	۰/۴۵۴ ^a	۰/۳۱۹ ^a	۲۹/۵۰۶ ^b	۲۹/۵۰۶ ^b	۴/۱۳۵ ^b
تلقیح بذر با باکتری‌های محرک رشد	۰/۲۹۴ ^b	۰/۲۰۳ ^b	۳۱/۹۰۶ ^a	۳۱/۹۰۶ ^a	۴/۵۶۵ ^a
آزوسپریلیوم	۰/۳۰۱ ^b	۰/۲۰۵ ^b	۳۰/۹۶۸ ^{ab}	۳۰/۹۶۸ ^{ab}	۴/۳۰۹ ^{ab}
سودوموناس	۰/۳۴۲ ^b	۰/۲۳۶ ^b	۳۱/۰۲۴ ^{ab}	۳۱/۰۲۴ ^{ab}	۴/۳۵۶ ^{ab}
عدم محلول پاشی	۰/۴۸۰ ^a	۰/۳۴۲ ^a	۲۹/۲۶ ^b	۲۹/۲۶ ^b	۴/۰۱۸ ^d
مقادیر نانو اکسید روی	۰/۲۵	۰/۲۹۵ ^b	۲۹/۵۲ ^b	۲۹/۵۲ ^b	۴/۲۲۹ ^{cd}
(گرم در لیتر)	۰/۵	۰/۲۵۴ ^b	۲۹/۹۱ ^b	۲۹/۹۱ ^b	۴/۳۱۱ ^{bc}
	۰/۷۵	۰/۲۵۱ ^c	۳۲/۶۱ ^a	۳۲/۶۱ ^a	۴/۵۲۳ ^{ab}
	۱	۰/۲۰۴ ^c	۳۲/۹۳ ^a	۳۲/۹۳ ^a	۴/۶۲۴ ^a

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون و تیمار اختلاف آماری معنی داری در سطح احتمال یک درصد با هم ندارند.

(دانه‌ها) را برآورده نماید (عباس‌پور، ۱۳۹۱).
 بیشترین ارتفاع بوته در ترکیب تیماری یک گرم بر لیتر نانو اکسید روی در تلقیح بذر با ازتوباکتر و کم‌ترین آن در تیمار شاهد بدست آمد (جدول ۵). بررسی Brown و همکاران (۱۹۹۳) نشان داد که مصرف روی در گندم موجب افزایش ارتفاع گیاه، تعداد پنجه و تسریع در رسیدگی می‌گردد. مشاهدات Kapulnik و همکاران (۱۹۸۱) اثر افزایشی آزوسپریلیوم را بر ارتفاع بوته گزارش کردند. مقایسه میانگین اثر ترکیب تیماری تلقیح بذر با باکتری‌های محرک رشد در سطوح مختلف نانو اکسید روی حاکی از آن

جدول ۵ - مقایسه میانگین اثر ترکیب تیماری صفات مورد ارزیابی تحت سطوح مختلف محلول پاشی نانو اکسید روی و نلقیح بذر با باکتری‌های افزاینده رشد

تیمار	سهام فرایند انتقال مجدد		مشارکت ذخایر ساقه در ارتفاع بوته (سانتی متر)		طول سنبله (سانتی متر)		تعداد دانه در سنبله		عملکرد دانه تک بوته (گرم)		تیمار تیماری
	عملکرد دانه (درصد)	عملکرد دانه (درصد)	عملکرد دانه (درصد)	عملکرد دانه (درصد)	عملکرد دانه (درصد)	عملکرد دانه (درصد)	عملکرد دانه (درصد)	عملکرد دانه (درصد)	عملکرد دانه (درصد)		
عدم محلول پاشی x عدم نلقیح بذر با باکتری	۳۹/۸۸ ^a	۲۸/۱۶ ^a	۵۵/۵۲ ^k	۲۸/۱۶ ^a	۹/۱۳ ^j	۳۷/۸ ^k	۰/۹۹۵ ^a	۲۷/۸ ^k	۱/۸۸۷ ^{bj}	۱/۸۸۷ ^{bj}	عدم محلول پاشی x نلقیح بذر با ازتوباکتر
عدم محلول پاشی x نلقیح بذر با ازتوباکتر	۲۲/۳۳ ^{df}	۱۵/۳۶ ^{ef}	۷۱/۰۳ ^{gh}	۱۵/۳۶ ^{ef}	۹/۹۸ ^{gi}	۴۴/۸ ^{gh}	۱/۸۸۷ ^{bj}	۴۴/۸ ^{gh}	۱/۸۸۷ ^{bj}	۱/۸۸۷ ^{bj}	عدم محلول پاشی x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم
عدم محلول پاشی x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم	۲۴/۸۸ ^{ce}	۱۷/۰۸ ^{de}	۷۱/۲۵ ^{fh}	۱۷/۰۸ ^{de}	۱۰/۲۴ ^{eh}	۴۲/۳۳ ^{hi}	۱/۷۹۱ ^{ck}	۴۲/۳۳ ^{hi}	۱/۷۹۱ ^{ck}	۱/۷۹۱ ^{ck}	عدم محلول پاشی x نلقیح بذر با سودوموناس
عدم محلول پاشی x نلقیح بذر با سودوموناس	۳۷/۱۱ ^{bd}	۲۰/۹۷ ^{cd}	۶۹/۹۲ ^h	۲۰/۹۷ ^{cd}	۹/۷۲ ⁱ	۳۷/۹۳ ^j	۱/۵۱۸ ^{lm}	۳۷/۹۳ ^j	۱/۵۱۸ ^{lm}	۱/۵۱۸ ^{lm}	محلول پاشی با ۰.۲۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با باکتری
محلول پاشی با ۰.۲۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با باکتری	۳۳/۸۹ ^b	۲۴/۰۴ ^b	۶۴/۸۳ ^j	۲۴/۰۴ ^b	۹/۸۶ ⁱ	۳۴/۸۶ ^j	۱/۴۴۶ ^m	۳۴/۸۶ ^j	۱/۴۴۶ ^m	۱/۴۴۶ ^m	محلول پاشی با ۰.۲۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر
محلول پاشی با ۰.۲۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر	۲۱/۱۲ ^{de}	۱۴/۵۴ ^e	۷۲/۳۸ ^o	۱۴/۵۴ ^e	۹/۸۲ ^h	۴۰ ⁱ	۱/۶۶۵ ^{kl}	۴۰ ⁱ	۱/۶۶۵ ^{kl}	۱/۶۶۵ ^{kl}	محلول پاشی با ۰.۲۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم
محلول پاشی با ۰.۲۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم	۲۰/۸۴ ^{de}	۱۴/۲۵ ^e	۶۹/۴۸ ^h	۱۴/۲۵ ^e	۱۰/۳۸ ^{eh}	۴۲/۱۳ ^{hi}	۱/۶۶۵ ^{kl}	۴۲/۱۳ ^{hi}	۱/۶۶۵ ^{kl}	۱/۶۶۵ ^{kl}	محلول پاشی با ۰.۲۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس
محلول پاشی با ۰.۲۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس	۲۲/۹۵ ^{df}	۱۵/۸۷ ^{ef}	۷۱/۷۶ ^o	۱۵/۸۷ ^{ef}	۱۰/۲۴ ^{eh}	۴۰/۳۶ ⁱ	۱/۶۶۳ ^{jk}	۴۰/۳۶ ⁱ	۱/۶۶۳ ^{jk}	۱/۶۶۳ ^{jk}	محلول پاشی با ۰.۱۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر
محلول پاشی با ۰.۱۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر	۲۸/۵۶ ^{bc}	۲۲/۸۱ ^{bc}	۶۷/۵ ⁱ	۲۲/۸۱ ^{bc}	۱۰/۱۰ ^{fi}	۳۵/۸ ^j	۱/۴۰۹ ^m	۳۵/۸ ^j	۱/۴۰۹ ^m	۱/۴۰۹ ^m	محلول پاشی با ۰.۱۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم
محلول پاشی با ۰.۱۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم	۱۶/۷۸ ^{ei}	۱۱/۴۹ ^{fh}	۷۲/۸۶ ^{ef}	۱۱/۴۹ ^{fh}	۱۰/۵۲ ^{df}	۴۵/۸ ^{fg}	۱/۹۸۷ ^{gh}	۴۵/۸ ^{fg}	۱/۹۸۷ ^{gh}	۱/۹۸۷ ^{gh}	محلول پاشی با ۰.۱۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس
محلول پاشی با ۰.۱۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس	۱۵/۵۳ ^{ei}	۱۰/۸۶ ^{fh}	۷۲/۸ ^o	۱۰/۸۶ ^{fh}	۱۱ ^{bc}	۴۴/۰۶ ^{gh}	۲/۰۳۱ ^{eh}	۴۴/۰۶ ^{gh}	۲/۰۳۱ ^{eh}	۲/۰۳۱ ^{eh}	محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر
محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر	۱۷/۱۹ ^{eh}	۱۱/۸۱ ^{fh}	۷۷/۵۲ ^{cd}	۱۱/۸۱ ^{fh}	۱۰/۸۶ ^{fi}	۴۸/۴ ^{de}	۲/۱۷۴ ^{cf}	۴۸/۴ ^{de}	۲/۱۷۴ ^{cf}	۲/۱۷۴ ^{cf}	محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم
محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم	۱۶/۱۵ ^{ei}	۱۱/۳۶ ^{fh}	۷۵/۹۷ ^d	۱۱/۳۶ ^{fh}	۱۰/۴۹ ^{ef}	۴۲/۸۶ ^{hi}	۱/۹۹۳ ^{fb}	۴۲/۸۶ ^{hi}	۱/۹۹۳ ^{fb}	۱/۹۹۳ ^{fb}	محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس
محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس	۹/۸ ^g	۷/۳۲ ^g	۷۸/۲۶ ^{bc}	۷/۳۲ ^g	۱۱/۳۶ ^{fh}	۵۱/۹۳ ^{bc}	۲/۳۵۸ ^b	۵۱/۹۳ ^{bc}	۲/۳۵۸ ^b	۲/۳۵۸ ^b	محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر
محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر	۱۰/۸۵ ^g	۷/۲۴ ^g	۷۷/۵۴ ^{bd}	۷/۲۴ ^g	۱۰/۵۵ ^{cf}	۴۸/۳۶ ^{df}	۲/۱۹۳ ^{bo}	۴۸/۳۶ ^{df}	۲/۱۹۳ ^{bo}	۲/۱۹۳ ^{bo}	محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم
محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم	۱۱/۹۷ ^{fg}	۸/۳۷ ^g	۷۸/۹۲ ^{ab}	۸/۳۷ ^g	۱۱/۱۴ ^{ab}	۵۰/۱۳ ^{cd}	۲/۲۴۷ ^{bd}	۵۰/۱۳ ^{cd}	۲/۲۴۷ ^{bd}	۲/۲۴۷ ^{bd}	محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس
محلول پاشی با ۰.۰۷۵ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس	۱۴/۷۶ ^{fi}	۹/۷۵ ^{gi}	۷۷/۲۸ ^d	۹/۷۵ ^{gi}	۱۰/۴۸ ^{ef}	۴۶/۳۶ ^e	۲/۰۸۲ ^{de}	۴۶/۳۶ ^e	۲/۰۸۲ ^{de}	۲/۰۸۲ ^{de}	محلول پاشی با ۰.۱ گرم در لیتر x نلقیح بذر با باکتری
محلول پاشی با ۰.۱ گرم در لیتر x نلقیح بذر با باکتری	۷/۹۵ ^g	۶/۵۸ ^g	۸۰/۲۴ ^a	۶/۵۸ ^g	۱۱/۵۲ ^a	۵۴/۸ ^a	۲/۵۷۸ ^a	۵۴/۸ ^a	۲/۵۷۸ ^a	۲/۵۷۸ ^a	محلول پاشی با ۰.۱ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر
محلول پاشی با ۰.۱ گرم در لیتر x نلقیح بذر با ازتوباکتر	۹/۴ ^g	۶/۹۶ ^g	۸۰/۳۷ ^a	۶/۹۶ ^g	۱۱/۳۸ ^{ab}	۵۲/۳۳ ^{ab}	۲/۲۸ ^{bc}	۵۲/۳۳ ^{ab}	۲/۲۸ ^{bc}	۲/۲۸ ^{bc}	محلول پاشی با ۰.۱ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم
محلول پاشی با ۰.۱ گرم در لیتر x نلقیح بذر با آزوسیریلیوم	۹/۷۲ ^g	۷/۰۹ ^g	۷۷/۱۴ ^d	۷/۰۹ ^g	۱۰/۹۷ ^{bd}	۴۹/۴۶ ^{cd}	۲/۱۳۶ ^{ce}	۴۹/۴۶ ^{cd}	۲/۱۳۶ ^{ce}	۲/۱۳۶ ^{ce}	محلول پاشی با ۰.۱ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس
محلول پاشی با ۰.۱ گرم در لیتر x نلقیح بذر با سودوموناس	۹/۷۸ ^g	۴/۸۵ ^g	۱/۷۷۵	۴/۸۵ ^g	۰/۴۶۱	۲/۸۲	۰/۱۸۳	۲/۸۲	۰/۱۸۳	۰/۱۸۳	

میانگین‌های با حروف مشابه در هر ستون اختلاف آماری معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد با هم ندارند.

LSD₀₅

ذرت را در اثر تلقیح بذر با ازتوباکتر و سودوموناس و Carlier و همکاران (۲۰۰۸) افزایش ۶ درصدی وزن هزار دانه گندم را در اثر تلقیح بذر با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشد نشان دادند. بیش‌ترین عملکرد تک بوته در ترکیب تیماری یک گرم بر لیتر نانو اکسید روی × تلقیح بذر با ازتوباکتر و کم‌ترین آن در تیمار شاهد مشاهده شد (جدول ۵). ازتوباکتر و آزوسپریلیوم قادر هستند با استفاده از مکانیسم‌های مختلفی همچون تثبیت نیتروژن اتمسفری، تولید هورمون‌هایی نظیر اکسین، جیبرلین و ویتامین‌های B، ترشح سیدروفور و اسیدهای آلی در ریزوسفر، عملکرد را در گیاهان افزایش دهند (Sharma, 2002). از جمله نتایج تلقیح گیاهان با این باکتری‌ها می‌توان به افزایش عملکرد، تأثیر بر وزن دانه و سایر اجزاء عملکرد اشاره کرد (Cohen et al., 1980). Tandon (۱۹۹۵) افزایش عملکرد گندم بر اثر مصرف روی، آهن و منگنز را به ترتیب ۷۸۰، ۸۶۰ و ۵۴۰ کیلوگرم در هکتار گزارش نمود. نتایج بررسی Chacmak و همکاران (۱۹۹۷) نشان داد مصرف ۲۳ کیلوگرم کود حاوی روی، موجب افزایش معنی دار در عملکرد دانه شد.

نتیجه گیری کلی:

به طور کلی تلقیح بذر با باکتری‌های افزایش‌دهنده رشدی به خصوص آزوسپریلیوم و ازتوباکتر در محلول پاشی یک گرم در لیتر نانو اکسید روی با افزایش محتوای کلروفیل و هدایت روزنه‌ای در طول فصل رشد، موجب افزایش شاخص‌های فیزیولوژیک و عملکرد دانه تریتیکاله گردید. از این روی به نظر می‌رسد به منظور بهبود عملکرد تریتیکاله، استفاده از کودهای بیولوژیک و ریز مغذی روی عاملی مناسب باشد.

برخی ویژگی‌های فیزیولوژیک موثر بر رشد نخود (Cicer

arietinum L.). مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی ۱:

۱۵۷-۱۳۹.

خوش گفتار منش، ا. (۱۳۸۶) مبانی تغذیه گیاهی. انتشارات

است که بیش‌ترین طول سنبله و تعداد دانه در سنبله در ترکیب تیماری یک گرم بر لیتر نانو اکسید روی و تلقیح با ازتوباکتر و کم‌ترین آن‌ها در حالت عدم تلقیح و عدم مصرف نانو اکسید روی بدست آمد (جدول ۵). Graham و Rengel (۱۹۹۵) گزارش کردند با تأمین عنصر روی همراه با سایر عناصر مورد نیاز گندم، تعداد دانه در سنبله و عملکرد دانه افزایش می‌یابد. نتایج تحقیقات Hemantaranjan و Grag (۱۹۸۸) نشان داد که مصرف آهن و روی موجب افزایش معنی دار در تعداد خوشه در متر مربع، طول خوشه و وزن هزار دانه شد. این محققان اعلام نمودند که با مصرف این عناصر به دلیل افزایش مقدار کل کربوهیدرات، مقادیر نشاسته و پروتئین دانه، وزن هزار دانه و تعداد دانه در خوشه افزایش یافته و در نهایت موجب افزایش عملکرد دانه می‌گردند. Arzanesh و همکاران (۲۰۱۰) افزایش تعداد سنبله، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه و در نهایت افزایش عملکرد گندم در اثر تلقیح بذر با باکتری آزوسپریلیوم لیپوفورم را گزارش کردند.

بیش‌ترین طول پدانکل و وزن صد دانه در محلول پاشی یک گرم بر لیتر نانو اکسید روی و تلقیح بذر با ازتوباکتر بدست آمد (جدول ۴). افزایش وزن صد دانه در اثر تلقیح با باکتری را می‌توان به نقش مثبت باکتری‌های محرک رشد در گسترش ریشه اعم از وزن و حجم ریشه نسبت داد که با کمک به جذب بیش‌تر آب و عناصر غذایی و انتقال آن به گیاه در نهایت به بهبود رشد و فتوسنتز و افزایش وزن صد دانه منجر می‌شود. نتایج بررسی Bashan و همکاران (۲۰۰۴) نشان داد که تلقیح گیاهان توسط آزوسپریلیوم موجب تغییر معنی‌داری در پارامترهای رشدی در غلات از جمله ارتفاع بوته، طول سنبله و طول پدانکل می‌شود. مطالعات انجام شده توسط Zahir و همکاران (۱۹۹۸) افزایش ۹/۶ درصدی وزن هزار دانه

منابع:

خندان بجنندی، ت.، سیدشریفی، ر. صدقی، م. اصغری زکریا، ر. نامور، ع و مولایی، پ. (۱۳۸۹) تأثیر تراکم بوته و باکتری ریزوبیوم همراه با کاربرد ریزمغذی‌ها بر عملکرد و

ملکوتی، م. ج و تهرانی، م. م. (۱۳۷۸) نقش ریز مغذی‌ها در افزایش عملکرد و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی. انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، تهران.

ناظری، پ.، کاشانی، ع.، خاوازی، ک. اردکانی، م. ر و میرآخوری، م. (۱۳۹۱) بررسی تأثیر شاخص‌های فیزیولوژیکی رشد به کود زیستی میکروبی فسفات‌ها حاوی روی و کود شیمیایی فسفر در لوبیا. مجله زراعت و اصلاح نباتات ۳: ۱۱۱-۱۲۶.

- Adiloglu, A. and Adiloglu, S. (2006) The Effect of boron application on the growth and nutrient contents of maize in zinc deficient soils. *Research Journal of Agriculture and Biological Sciences* 2: 1-4.
- Allen, M. F., Moore, T. S. and Cheristenses, M. (1980) Phytohormone, changes in *Bouteloua gracilis* infected by vesicular-arbuscular mycorrhizae. *Canadian Journal of Botany* 58: 371-374.
- Amer, M. M., Swelim, M. A., Bouthaina AbdEl-2 Ghany, F. and Amal, M. O. (2002) Effect of N fixing bacteria and actinomycetes as biofertilizers on growth and yield of cucumbers in sandy soil in Egypt. *Egyptian Journal of Desert Research* 52: 113-126.
- Aruna Geetha, S. and Thiyarajan, T. M. (2003) Remobilization of nitrogen in ricegenotypes. *Crop Research* 25: 406-409.
- Arzanesh, M. H., Alikhani, H. A., Rahimian, H. A. and Miransari, M. (2010) Wheat (*Triticum aestivum* L.) growth enhancement by *Azospirillum sp.* under drought stress. *World of Journal Biology* 26: 101-109.
- Baniabbass, Z., Zamani, G. and Sayyari, M. (2012) Effect of drought stress and zinc sulfate on the yield and some physiological characteristics of sunflower (*Helianthus annuus* L.). *Environmental Biology* 6: 518-525.
- Barnett, K. H. and Pearce, P. B. (1983) Source- Sink ratio alteration and its effect on physiological parameters in maize. *Crop Science* 23: 294-299.
- Bashan, Y., Holguin, G. and De-Bashan, L. E. (2004) *Azospirillum*-plant relationships: physiological, molecular, agricultural, and environmental advances (1997-2003) *Canadian Journal of Microbiology*. 50: 521-577.
- Begum, M., Noor, M., Miah, H. and Mainul Basher, M.D. (2003) Effect of rate and method of zinc application on growth and yield of aus Rice. *Pakistan Journal of Biological Science* 7: 688-692.
- Bhattarai, T. and Hess, D. (1993) Yield responses of Nepalese spring wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivars to inoculation with *Azospirillum* spp of nepales origin. *Plant and Soil* 151: 67-76.

دانشگاه صنعتی اصفهان، اصفهان.

روشنفکر دزفولی، ح.، نبی‌پور، م. مرادی، ف. و مسکرباشی، م. (۱۳۹۰) تأثیر دما بر هدایت روزنه‌ای و غلظت کلروفیل در گندم. تولیدات گیاهی (مجله علمی کشاورزی) ۲: ۵۲-۳۹.

سلیمانی، ع.، فیروزی، م و نارنجانی، ل. (۱۳۹۰) تأثیر محلول پاشی عناصر کم مصرف بر برخی از شاخص‌های فیزیولوژیکی موثر بر رشد و عملکرد ماده خشک گیاه ذرت علوفه‌ای. پژوهش‌های زراعی ایران ۳: ۳۴۷-۳۴۰.

سید شریفی، ر و نظری، ح. (۱۳۹۲) تأثیر پرایمینگ بذر با باکتری‌های محرک رشد PGPR بر عملکرد دانه، کارایی مصرف کود و انتقال مجدد ماده خشک آفتاب گردان در سطوح مختلف کود نیتروژنه. دانش کشاورزی و تولید پایدار ۳: ۴۵-۲۷.

صالح راستین، ا و مجتهدی، م. (۱۳۵۷) اصول تغذیه گیاهی. انتشارات دانشگاه تهران. ۳۰۹ صفحه.

ضیائی‌ان، ع و ملکوتی، م. ج. (۱۳۷۸) تأثیر مصرف روی بر رشد و عملکرد گندم در تعدادی از خاک‌های شدیداً آهکی استان فارس. مجله خاک و آب ۲: ۱۱۰-۹۹.

عابدی باباعربی، س.، موحدی دهنوی، ع.، بدوی، ک. و ادهمی، ا. (۱۳۹۰) تأثیر محلول پاشی روی و پتاسیم بر صفات فیزیولوژیک و عملکرد گلرنگ در شرایط تنش خشکی. مجله الکترونیک تولید گیاهان زراعی ۴: ۹۵-۷۵.

عباسپور، س. (۱۳۹۱) تأثیر پیش تیمار بذر با باکتری‌های محرک رشد (PGPR) و مقادیر مختلف کود نیتروژن بر عملکرد و برخی خصوصیات زراعی تریتیکاله. پایان‌نامه کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه محقق اردبیلی.

فرانکلین، پی.، گادرنر، آر.، برنت، پی. پ. و راجر، ال. م. (۱۳۸۷) فیزیولوژی گیاهان زراعی. ترجمه کوچکی، ع. و سرمدنیا، غ. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.

قوشچی، ف. (۱۳۷۹) تریتیکاله. انتشارات کارنو، تهران.

ملکوتی، م. (۱۳۷۹) نقش ریز مغذی‌ها در افزایش تولیدات کشاورزی در ایران. نشریه فنی شماره ۷۰. نشر آموزش کشاورزی سازمان تات ۱۲۳-۱۴۹.

- Koch, D. W., Paisley, S. (2004) Cereal crops-management for supplemental and emergency forage. <http://www.uwyo.edu/ces/PUBS/B-1122.4.htm>.
- Lucy, M., Reed, E. and Glick, B. R. (2004) Applications of free living plant growth promoting rhizobacteria. *Antonie van Leeuwenhoek*. 86: 1-25.
- Major, D. J., Baumeister, R., Toure, A. and Zhao, S. (2003) Digital imaging and spectral techniques (Application to precision agriculture and crop physiology). ASA-CSSA-SSSA. Special Publication, Madison USA.
- Marschner, H. (1995) Mineral nutrition of higher plants. 2nd ed. Academic Press, Boston, USA.
- Mishra, M., Patjoshi, A.K. and Jena, D. (1998) Effect of biofertilization on production of maize (*Zea mays*). *Indian Journal of Agronomy* 43: 307-310.
- Mohamad, W., Iqbal, M. and Shal, S. M. (1990) Effect of mode of application of zinc and iron on yield of wheat. *Sarhad Journal of Agriculture* 6: 615-618.
- Ravikumar, S., Kathiresan, K., Ignatiammal, S. T. M., Selvam, M. B. and Shanthi, S. (2004) Nitrogen fixation *Azotobacters* from mangrove habitat and their utility as marine biofertilizers. *Journal of Experimental Biology*. 15: 157-160.
- Rengel, Z. and Graham, R.D. (1995) Importance of seed Zn content for wheat growth on Zn-deficient soil (II: Grain Yield). *Plant and Soil* 173: 267-274.
- Setter, T. L., Anderson, W. K and Barclay, S. (1998) Review of the impact of high shoot carbohydrate concentration on maintenance of high yields in cereals exposed to environmental stress during grain filling. CAB Abstract.
- Sharma, A.K. (2002) Biofertilizers for Sustainable Agriculture, Jodhpur, Agrobios, 407 p.
- Sulinfntn, M.S., Shalahl, H.G. and Cani, W.F. (1994) Interaction of salinity, nitrogen and phosphorus fertilization on wheat. *Journal of Plant Nutrition* 17: 1163-1173.
- Swędrzynska, D. and Sawicka, A. (2000) Effect of inoculation with *Azospirillum brasilense* on development and yielding of maize (*Zea mays* ssp. *Saccharata* L.) under different cultivation conditions. *Polish Journal of Environmental Studies*. 9: 505-509.
- Takker, P. N. and Walker, C. D. (1993) The distribution and correction of zinc deficiency. In: *Zinc in soil and plants*. (ed Robson, A. D.). Pp: 151-166. Kluwer. Academic Publisher, Dordrech, The Netherlands,
- Tandon, H. L. S. (1995) Micronutrients in soils, Crops and fertilizers. A source book-cum-Directery. Fertilizer development and consumption Organisation, New Dehli, India.
- Vankhadeh, S., (2002) Response of sunflower to applied Zn, Fe, P, N. *Plant and Soil* 1: 143-144.
- Wang, Z. M., Wang, S. A. and Su, B. A. (1995) Accumulation and remobilization of stem reserves in wheat. CAB Abstract.
- Briggs, K. G. (2001) The growth potential of triticale in western Canada, A report that outlines the characteristics and potential of triticale in western Canada and identifies the barriers to reaching this potential. 1: 132-155.
- Brown, P. H., Cakmak, I. and Zhang, Q. (1993) Form and function of zinc in plants. Pp 93-106. In: Robinson, A.O., (Ed), *Zinc in Soil and Plants*. Kluwer Academic publisher, Dordrecht, The Netherlands.
- Cakmakci, R., Erat, M., Erdoman, U.G. and Donmez, M. F. (2007) The influence of PGPR on growth parameters, antioxidant and pentose phosphate oxidative cycle enzymes in wheat and spinach plants. *Journal of Plant Nutrition and Soil Science*. 170: 288-295.
- Cakmake, R. I., Aydyn, D. F. and Salin, A. F. (2006) Growth promotin of plants by plant growth promoting rhizobacteria under green house and two different field soil condition. *Soil Biolog and Biochemistry* 38: 1482-1487.
- Carlier, E., Rovera, M., Jaume, A.R. and Rosas, S.B. (2008) Improvement of growth, under field conditions, of wheat inoculated with *Pseudomonas chlororaphis* subsp. *World Journal of Microbiology Biotechnology* 24: 2653-2658.
- Chacmak, I., Ekis, H., Yilmaz, A., Tourn, B., Kolei, N. and Gultekin, A. (1997) Differential response of rye, triticale, bread and durum wheats to zinc deficiency in calcareous soils. *Plant and Soil* 188: 1-10.
- Chaturvedi, G.S. and Ram, P.C. (1996) Carbohydrate status of rain fed low land rice in relation to submergences drought and shade tolerance. In: *Proceeding of the International Conference on Stress Physiology of Rice*, India, New Delhi 103-122.
- Cohen, E., Okon, Y., Kigel, J., Nur, I. and Henis, Y. (1980) Increase in dry weight and total nitrogen content in *Zea mays* and *Setaria italica* associated with nitrogen-fixing *Azospirillum*. *Plant Physiology* 66: 746-749.
- Devlin, R.M. and Withan F.H. (1983) *Plant physiology*. 4th Ed. Wadsworth Publishing Company. A division of wadsworth. Inc. Belmont, California.
- Ehdaie, B. and Wanies, G. (1996) Genetic variation for contribution of pre anthesis assimilates to grain yield in spring wheat. *Journal of Genetics and Breeding* 50: 47-56.
- Hemantaranjan, A. and Grag, O.K. (1988) Iron and zinc fertilization with reference to the grain quality of *triticum aestivum* L. *Journal of Plant Nutrition* 11: 1439-1450.
- Hernandez, A. N., Hernandez, A. and Heydrich, M. (1995) Selection of rhizobacteria for use in maize cultivation. *Cultivar Tropicales* 6: 5-8.
- Kapulnik, Y., Kigel, J., Okon, Y., Nur, I. and Henis, Y. (1981) Effect of *Azospirillum* inoculation on some growth parameters and N-Content of wheat, sorghum and panicum. *Plant and Soil* 61: 65-70.

- chemical fertilizers on growth and productivity of Canola. *Asian Journal of Plant Sciences* 6: 77-82.
- Yilmaz, A., Ekiz, H., Torun, B., Guttekin, I., Karanlik, S., Baggi, S. A. and Cakmak, I. (1997) Effect of different zinc application methods on grain yield and zinc concentration in wheat cultivars grown on zinc deficient calcareous soils. *Journal of Plant Nutrition* 20: 461-471.
- Zahir, A. Z., Arshad, M. and Khalid, A. (1998) Improving maize yield by inoculation with plant growth promoting rhizobacteria. *Pakistan Journal of Soil Science* 15: 7-11.
- Zaied, K. A., Abd El-Hady, A. H., Afify Aida, H. and Nassef, M. A. (2003) Yield and Nitrogen Assimilation of Winter Wheat Inoculated with New Recombinant Inoculants of Rhizobacteria. *Pakistan Journal of Soil Science* 6: 344-358.
- Zemrany, H. El., Cortet, J., Lutz, M. P., Chabert, A., Baudoin, E. K., Haurat, J., Maughan, N., Fe' Lixf, D., De fago, G., Bally, R. and MoeNne-Loccoz, Y. (2006) Field survival of the phytostimulator *Azospirillum lipoferum CRT1* and functional impact on maize crop, biodegradation of crop residues, and soil faunal indicators in a context of decreasing nitrogen fertilization. *Soil Biology and Biochemistry* 38: 1712-1726.
- Wani, S. P. (1990) Inoculation with associative nitrogen fixing bacteria: role in cereal grain production improvement. *India Journal of Microbiology* 30: 363-393.
- Weisany, W., Sohrabi, Y., Heidari, G., Siosemardeh, A. and Ghasemi-Golezani, K. (2011) Physiological response of soybean (*Glycine max* L.) to zinc application under salinity stress. *Australian Journal of Crop Science* 5: 1441-1447.
- Welch, R. M. (1995) Micronutrient Nutrition of Plants. *Critical Reviews in Plant Sciences* 14: 49-82.
- Welch, R. M., Allaway, W. H., House, W. A. and Kabota, J. (1991) Geographic distribution of trace element problem. PP. 31-57. In: *Micronutrients in Agriculture*. 2nd ed. Ed: J. J. Mortvedt et al. Soil Science Society Madison, WI.
- Wu, S. C., Cao, Z. H., Li, Z. G. and Cheung, K. C. (2005) Effect of bio fertilizer containing N-fixer, P and Ksolubilizers and AM fungi on maize growth: A greenhouse trial. *Geoderma* 125: 155-166.
- Yadav, K. S., Singh, D. P., Sunita, S., Neeru, N., Lakshminarayana, K., Suneja, S. and Narula, N. (2000) Effect of *Azotobacter chroococcum* on yield and nitrogen economy in wheat (*Triticum aestivum*) under field conditions. *Environment-and-Ecology*. 18: 109-113.
- Yasari, E. and Patwardhan, A. M. (2007) Effects of Azotobacter and Azospirillum inoculations and